

SVOBODA

LIST KOMUNISTŮ A SYMPATIZUJÍCÍCH OKRESU Kladno
NOVINY STOLETÉ POKROKOVÉ TRADICE

Ročník CXXXIII
3. července 2024
9. července 2024

26

Vážené soudružky, vážení soudruzi, spoluobčané

V první řadě bych chtěla poděkovat vám všem, kteří jste se podíleli na volební kampani a práci mezi lidmi, čímž jste přispěli k tomu, že jsme ve volbách do Evropského parlamentu obsadili celkově skvělé 4. místo (na třetí místo nám chybělo 0,7 %) a získali téměř 284 tisíc hlasů. Jen pro srovnání – v posledních volbách do Poslanecké sněmovny KSČM získala 193 tisíc voličů, a to při dvojnásobné volební účasti. Díky ale patří i těm, kteří měli odvahu vydat se novou – pro KSČM neprobádanou – cestou širší koalice pod odvážným názvem STAČILO!, z něhož si dokonce naše politická konkurence po určitý čas tropila legraci. Vaší podpory si velmi vážím, protože pro nás komunisty tato cesta znamenala jednoznačně posun vpřed. Když jsem vám po volebních debaklech v letech 2020 a 2021 slibovala, že KSČM společně navrátíme na místo, které jí patří, tak tímto výsledkem jsme společně zastavili 10 let trvající sestupnou trajektorii našich výsledků. Je teď jen na nás všech, abychom dokázali tento skvělý start zúročit ve volbách do krajských zastupitelstev, které nás čekají už za pouhé 3 měsíce. Úspěch nám ale do klína nepadne sám o sobě. Potřebujeme kvalitní obsazení kandidátek, propracovaný program, který budeme umět dobře „prodat“ veřejnosti – tedy potřebujeme opět zabrat i na poli politického marketingu. K tomu všemu bude nutná i pořádná špetka odvahy dělat věci jinak než doposud a hlavně, a na to bych chtěla apelovat, spolupráci – nikoli soupeření – mezi sebou. Věřím, že se nám to společnými silami podaří. Za sebe slibuji, že udělám pro úspěch maximum. S velkým díky Kateřina Konečná předsedkyně ÚV KSČM

Zásadně odmítáme zavedení tzv. korespondenční volby

KSČM (Praha 22. 6. 2024) Nedávné hlasování Poslanecké sněmovny PČR, které schválilo ve třetím čtení tzv. zákon o korespondenční volbě pro občany ČR žijící v zahraničí, je plivnutím do tváře všem občanům České republiky. Zákon nyní musí ještě schválit Senát a podepsat prezident republiky. Není si však těžké domyslet, že i zde půjde pouze o formalitu. Stalo se tak i navzdory petici iniciované KSČM, pod kterou byly shromážděny podpisy téměř dvaceti tisíc občanů, a slyšení na půdě Petičního výboru Poslanecké sněmovny PČR. Zde zaznělo mnoho argumentů z řad iniciátorů petice, na které nebyl schopen věcně reagovat jak nikdo z přítomných koaličních poslanců, tak ze zástupců Ministerstva vnitra. Zkrátka nikdo nic konkrétního nevěděl!

Přítom korespondenční volba dá hlas zhruba půl milionu občanů dlouhodobě žijících mimo území České republiky, to znamená, že přibude zhruba 7 % voličů, voličích převážně pravici. Stovky tisíc dalších pak přibudou po přijetí poslanecké novely zákona o státním občanství. A tito lidé budou od dění v České republice odtrženi zcela, mají jen obecný přehled o situaci ve své bývalé domovině. Na míle jsou jim vzdáleny naše každodenní starosti – zvyšování cen energií, dopady konsolidačního balíčku, prodlužování věku pro odchod do důchodu, mrzačení zákoníku práce a zhoršování práv zaměstnanců a řada dalších věcí. A nyní budou zásadně ovlivňovat další směřování země, ve které nežijí a žít nebudou!

KSČM se, stejně jako mnozí ústavní právníci, domnívá, že korespondenční volba je v rozporu s Ústavou ČR. Není tajná a není ani přímá. Nikdo nezaručí, že volič nebude ovlivňován například svým rodinným příslušníkem či jinou osobou, ani nevyloučí případnou manipulaci s volebními hlasy.

Z těchto i dalších důvodů **KSČM korespondenční volbu zcela zásadně odmítá, její zavedení pro občany žijící v zahraničí považuje za přípravu její realizace i v domácím prostředí. Činí tak po celou dobu, a nikoliv účelově, jak jiné politické subjekty (např. ANO 2011), které nejdříve zavedení korespondenční volby prosazovaly a nyní proti ní protestují! Z těchto důvodů bude KSČM po volbách do PSP ČR požadovat zrušení tohoto zákona. ÚV KSČM**

Korespondenční volba? Nemohu vyloučit, že ji někteří zamýšleli i ve prospěch sudetských Němců

Češi v zahraničí budou moci hlasovat poštou, rozhodla v pátek koaliční většina v Poslanecké sněmovně. Málomocná změna s sebou přináší takové kontroverze. Je si toho vědom i zkušený právník JUDr. Vojtěch Filip, někdejší 1. místopředseda Poslanecké sněmovny a kandidát do Senátu v nadcházejících zářijových volbách. Tomu především vadí, že o daních občanů žijících na našem území mohou spolurozhodovat ti, kteří do daňového systému vůbec nepřispívají...

Pane doktore, ptám se vás jako právníka i jako člověka, který má zkušenosti s parlamentní prací – je skutečně korespondenční volba, jak ji ve třetím čtení schválila Poslanecká sněmovna, v rozporu s Ústavou České republiky, což byl hlavní argument opozice?

Jsem o tom hluboce přesvědčen. Tak, jak jsem četl výsledný text usnesení Poslanecké sněmovny a jednotlivé paragrafy, neobsahuje zajištění tajnosti volby, což je ústavní prioritou, aby svobodné volby byly přímé, tajné a rovné. S tím se novela nevypořádala a nyní se uvidí, jak zareaguje Senát. Jestli bude také ignorovat Ústavu, nebo jestli se bude snažit být pojistkou ústavnosti, jak o sobě tvrdí a jakou by být fakticky měl, a zákon dál nepustí.

Jsem o tom hluboce přesvědčen. Tak, jak jsem četl výsledný text usnesení Poslanecké sněmovny a jednotlivé paragrafy, neobsahuje zajištění tajnosti volby, což je ústavní prioritou, aby svobodné volby byly přímé, tajné a rovné. S tím se novela nevypořádala a nyní se uvidí, jak zareaguje Senát. Jestli bude také ignorovat Ústavu, nebo jestli se bude snažit být pojistkou ústavnosti, jak o sobě tvrdí a jakou by být fakticky měl, a zákon dál nepustí.

Tam nejde jen o Senát. Dále je potřeba podpis prezidenta republiky, případně řešení na půdě Ústavního soudu...

Tak si to prosím vezměme postupně. Přiznám se vám, že mám obavu, že Senát roli pojistky nenaplní a zákon pustí dál, navíc možná i beze změny. Pokud jde o prezidenta republiky, máme všichni v hlavě jeho vyjádření k zákonům, které kritizoval, ale nakonec k nim připojil svůj podpis, což nasvědčuje, že ani tentokrát s protiústavním postupem nebude mít problém. Přestože je to do očí bijící. V tu chvíli může přijít řada na Ústavní soud, kam se může obrátit skupina 41 poslanců, případně 17 senátorů. Navíc je tu otázka, zda bude ochoten a schopen normu posoudit do řádných voleb a jak se k ní postaví s ohledem na svá dřívější rozhodnutí, která byla vesměs ve prospěch vlády. Shrnuto, je třeba vidět, že je to nahrávka manipulativní volbě, a připomínám, že když se rozhodly zavést korespondenční hlasování některé státy, často ji pak rušily.

A jak se na to díváte očima politika a bývalého vysokého ústavního činitele? Je korespondenční volba skutečně snahou vlády udržet se u koryta, jak argumentuje současná sněmovní opozice?

Je jisté, že jde o snahu získat hlasy pro současnou vládu navíc. Největší problém tkví v tom, že ti, kteří budou hlasovat o penězích daňových poplatníků v České republice, tady žádné daně neplatí a státu tudíž nepřispějí ani jednou korunou. A jejich zájem může být logicky opačný než těch, kteří tady daně platí.

Na druhou stranu však tito lidé mohli volit až dosud na ambasádách, ačkoli daně neplatili, takže ten váš argument v tomhle směru poněkud nesedí...

Dobře, ale to byli ti, kteří mají skutečný zájem o Českou republiku. Nebylo jim zatěžko dojít si na úřad a dát svůj hlas některé ze stran nebo hnutí. Ale když někdo, promiňte mi to, pošle korespondák – byť třeba v uzavřené obálce – není zárukou, že ho zajímá osud České republiky. Skutečně je jiná věc, když jste v zahraničí, třeba vyslaný na pracovní cestě, a platíte tu daně. Máte-li zájem o dění ve vlasti, nebude vám zatěžko jednou za čtyři roky nebo v době svého pobytu dojet na příslušnou ambasádu osobně.

Ve hře je i poslanecká novela zákona o státním občanství. Právo volit dostanou všichni, kdo prokáží (tedy budou tvrdit), že jejich předek do »třetího kolena« byl Čech. Nebojíte se, že je to zároveň s ohledem na odsunutě sudetské Němce snaha o prolomení tzv. Benešových dekretů?

Teď bez spekulací, jednak je to možné a také je fakt, podle vyjádření konkrétních lidí, že určitě to s tímhle záměrem někteří koncipovali. Mně to připadá, že mají zájem o všechno jiné než o občany České republiky. Mnozí ze sudetských Němců ani o občanství nepožádali. A i kdyby o ně v minulosti požádali, nebylo by jim uděleno. Navíc připomínám, že rozhodnutí o odsunu, bylo rozhodnutí Postupimské konference, které navrhla Velká Británie. Taková jsou zkrátka fakta.

Stále častěji se ozývají na tzv. vlastenecké scéně názory, že Češi žijící v zahraničí by vůbec neměli mít právo volit, protože nenesou důsledky své volby. Souhlasíte?

Ne zcela. Jak již jsem řekl, člověk, který tu platí daně, by volební právo měl mít. Jako důležitý v tomhle směru vidím ten fakt, jestli je daňový rezident. Pokud je to zaměstnanec české firmy, která ho vyslala například jako montážníka do Číny, Vietnamu nebo Ameriky, kde funguje, dejme tomu, česká zbrojovka, musí mít zástupci této firmy právo hlasovat do volených orgánů České republiky, protože do našeho státního rozpočtu přispívají daněmi.

Nebojíte se toho, že se najdou lidé žijící v České republice, kteří soudně napadnou příští sněmovní volby, že neměli stejné právo jako jiní, to znamená, že nemožili volit korespondenčně? A tudíž se nabízí varianta, že korespondenčně budeme výhledově volit všichni...

Legislativní proces dosud není dokončen. Stále nevíme, zda se korespondenční volba nezruší. Ale určitě se musíme připravit na volební stížnosti k Nejvyššímu správnímu soudu, které mohou otevřít jiné diskriminace v České republice. Napadá mě to, že někdo nedošel s volební schránkou k nemocnému člověku, který má právo volit na lůžku, a tudíž na přinesení volební schránky. A dejte si to na misky vah s korespondenční volbou. Nevnímáte to jako legitimní stížnost? **Jistě, ale co by nastalo pak, kdyby byla najednou zavedena korespondenční volba pro všechny?**

Předbíháme, protože já především doufám, že příští parlament zákon, který v minulém týdnu schválila Poslanecká sněmovna, zase zruší. Tak, jako to postupně udělali v jiných státech...

Nicméně, bude skutečně v zahraničí takový zájem o korespondenční volbu? Nejedná se o poměry za našimi hranicemi, včetně bývalých diplomatů, hovoří o tom, že po ní ani není poptávka...

Skutečně si nemyslím, že najednou dojde k masivnímu zájmu těch, kteří tu nechtějí platit daně. Většina nemá ambice mluvit do toho, jak bude vypadat politická situace v České republice. Ale tam vstupuje do hry úplně jiný problém. Že nemůžeme zjistit, jestli se někdo nepokusí o manipulaci s výsledky. Ano, největší obava většiny z těch, kteří sice nejsou ústavními právníky, ale mají pro právo cit, je, že tato volba není tajná. Naprosto nelze dohledat, jestli někdo nevolil vícekrát pod cizím jménem, či někdo neudělal hromadnou volbu, protože měl přístup k volebnímu seznamu. Tohle nikdo nemůže zkontrolovat. Legitimita voleb značně utrpí.

Ministr zahraničí Jan Lipavský hovoří o tom, že by mohlo volit až 600 tisíc Čechů v zahraničí. Co soudíte o tomto nečekaně vysokém čísle?

Rozhodně si nemyslím, že jde o statisíce, možná to říká jen proto, aby mohl tak výrazně ovlivnit volby. Jeho argumentace ve prospěch normy je podle mého názoru neověřená a tedy lživá. Nevím, jestli na svých cestách do zahraničí tolikrát mluvil s krajany, aby si to mohl přesně ověřit. Považuji to jen za účelově smyšlené číslo. Iportal JUDr. Vojtěch Filip

EU: Nehlasuješ, jak chceme, tak nebudeš hlasovat vůbec!

Evropská unie našla cestu, jak obejít maďarské veto na nákup zbraní pro Ukrajinu z výnosů ze zmrazených ruských aktiv, napsal v pondělí server listu Financial Times. V České republice se proti tomuto kroku ostře ohradili

predevším europoslankyně a šéfka KSČM Kateřina Konečná a předseda strany PRO Jindřich Rajchl

Jelikož se Maďarsko dříve zdrželo hlasování o vyčlenění výnosů ze zmrazených ruských aktiv, tak by nyní »nemělo být součástí rozhodování o použití těchto aktiv«. »Jinými slovy – jednou jsi se zdržel, příště už nehlasuješ. Podle stejného principu už Česká republika příště nemusí hlasovat o rozdělení migrantů, neboť se při schvalování migračního paktu zdržela hlasování,« uvedl Rajchl na svém Facebooku. »Vyřadit Maďarsko z rozhodování o zbrojení Ukrajiny ze zmrazených ruských aktiv na základě toho, že se při dřívějším hlasování zdrželo, je skandální! Zde můžeme vidět vznik nebezpečného precedentu, a vyřazování z rozhodování se rozhodně nemusí do budoucna týkat jen Maďarska, jednou může dopadnout i na nás,« upozornila na sociální síti Konečná

Šéf evropské diplomacie Josep Borell k tomu říká, že se jedná o »sofistikovanou právní konstrukci.«. »Já tvrdím, že je to evidentně nezákonný postup, jenž z EU posunuje o další mílový krok mimo jakoukoliv úvahu o tom, že se stále ještě jedná o demokratický útvar. Aneb nehlasuješ, jak chceme, tak nebudeš hlasovat vůbec!« dodal Rajchl.

»Představitelé EU by se neměli snažit hledat škvírky v pravidlech, aby dosáhli geopolitických cílů Spojených států amerických, namísto toho by měli poslouchat své státy a občany. Jinak nemůžeme mluvit o nějaké nezávislosti EU... a nejspíše ani o jejím přežití do budoucnosti,« uzavřela Konečná iporta

Úspěšná značka STAČILO! se začíná rozšiřovat i po krajích. Rodí se koalice pro zářijové volby

Využit marketingového potenciálu úspěšné značky STAČILO! chtějí komunisté, ale i další levicové či národní síly i v nadcházejících krajských volbách, které nás čekají v září. Koalice pod tímto názvem získala před deseti dny ve volbách do Evropského parlamentu 283 935 hlasů (9,56 procenta) a dva mandáty.

Značka STAČILO! nebude chybět ani v názvu koalice ve Středočeském kraji, ačkoli původní název měl být »jen« SPOJENÁ LEVICE KSČM, ČSSD a ČSNS. »Je potřeba využít potenciálu značky STAČILO! Naši koaliční partneři s tím neměli vůbec žádný problém,« popsal novinku pro iportal24.cz předseda středočeských komunistů Jan Klán.

Středočeská koaliční smlouva mezi KSČM, ČSSD a národními socialisty byla podepsána již 1. května – v symbolický den na symbolickém místě na pražském Střeleckém ostrově. V čele kandidátky stojí záchranář z Trhových Dušníků Jindřich Havelka (KSČM). V první pětce jsou dále místopředseda ČSSD Pavel Havránek, člen výkonného výboru KSČM Zdeněk Štefek, předsedkyně Středočeské krajské organizace ČSSD a předsedkyně finančního výboru města Kralupy Dana Smejkalová a konečně jako číslo pět jde do voleb za KSČM Tereza Čechová Humpolcová.

Koalice, která ponese nově oficiální název STAČILO – SPOJENÁ LEVICE KSČM, ČSSD a ČSNS, bude prosazovat nový model podpory bytové výstavby, na který půjde ročně 300 milionů korun. Chce rovněž zajistit veřejnou dopravu pro žáky, studenty a seniory nad 65 let zdarma. Za prioritu považuje také rozvoj sítě zdravotnických zařízení od nemocnic po ordinace, ať již praktické, zubní, dětské či pohotovostní. Nedostatečnou infrastrukturu v obcích, např. škol, školek či domovů seniorů, chce řešit i stavebnicově. V programu nechybí ani zdržování vody v krajině, podpora výkupu akcií vodárenských společností a další body.

Pokleslá informační kultura a jaký bude výsledek

Každý den se setkávám s tím, že u nás přestávají platit principy právního státu a nikdo už se ani nezamyslí nad dodržováním nezákladnějších lidských práv a svobod. Když to někdo udělá, bývá často osočován a hanoben a různě nálepkován, kdy nejmírnější nálepkou je »chcímí«.

Dovolte mi připomenout, že v naší zemi od roku 1977 platí jako závazný právní dokument Mezinárodní pakt o občanských a politických právech, o právech hospodářských a sociálních, který byl vyhlášen pod č. 120/1976 Sb. Ten v článku 20 odst. 1 ukládá – cituji »Jakákoliv válečná propaganda je zakázána

zákonem«. Bývalé Československo tento závazek plnilo i bez této mezinárodně potvrzené povinnosti tím, že přijalo zákon o míru č. 165/1950 Sb., který platil až do 31. 12. 2009. Od roku 2010 zákon již nemáme a povinnost zakázat válečnou propagandu máme převedenu, i když ne tak detailně, v § 407 trestního zákona č. 40/2009 Sb. Ještě jedna věc je v článku 20 v odst. 2 důležitá, a to je zákaz hlásání jakékoliv národní, rasové nebo náboženské nenávisti, jež představuje podněcování k diskriminaci, nepřátelství nebo násilí. Problém je v tom, že tento zákaz jen málokdo respektuje. Nenávistných projevů slyšíme a čteme z různých medií či přímo od politiků, včetně těch vrcholných, tolik, že orgány činné v trestním řízení pravděpodobně rezignovaly na to, aby z úřední povinnosti takové trestné činy stíhaly.

To je ale chyba, a to zásadní, protože právě živěna a neodmítnutí národní a další nenávisť je živnou půdou pro spory, které ze slovních útoků mohou přejít k útokům fyzickým, včetně případnému použití zbraní. Brutální vražedný útok na Filosofické fakultě Univerzity Karlovy v prosinci loňského roku vnímám jako důsledek nedodržování těchto základních povinností, ke kterým jsme se i mezinárodně právně zavázali, stejně mohou připomenout atentát na předsedu slovenské vlády Roberta Fice, který je velkým mementem.

Je to potřeba zastavit! Žel současná česká vláda s tím nic nedělá, ba právě naopak, některá vyjádření jsou podle mne přímo naplněním skutkové podstaty § 407 trestního zákona, a tak nemohu přijmout až vychloubačné tvrzení předsedy vlády Petra Fialy, že jsme bezpečná země. V bezpečné zemi neroste takovým tempem kriminalita, neřeší se hromadné vraždy a nepropaguje se nenávisť. Vulgární přepisování historie, evidentní dvojí metr na výroky koaličních a opozičních politiků, včetně omlouvání excesů, kterých se dopouští členové a funkcionáři vládních stran, je do očí bijící.

I tady platí zejména »kdo seje vítr, sklízí bouři«. Jen mám obavu, aby společnost byla na řešení bouře připravena. Také si musíme položit otázku, kdo bude případnou bouří řešit, zda na to máme dostatečně fundované lidi, kteří nebudou jen politiky, ale budou se chovat jako státníci a půjde jim o prosperující republiku, která si udrží vlastní suverenitu a zajistí občanům jejich právo, právo na rozvoj. Iportal JUDr. Vojtěch Filip

BLAHOPŘEJEME 🌸🌸🌸🌸🌸🌸🌸🌸🌸🌸🌸🌸🌸

❖ ZO KSČM č. 1038 Kladno srdečně blahopřeje s. Ladislavu Žvachtovi, který dne 15. července oslaví již jubilejní 90 narozeniny Do dalších let přejeme hodně zdraví, štěstí, osobní a rodinnou pohodu a spokojenost .

K blahopřání se připojuje i OV KSČM Kladno a děkuje za práci pro stranu

Historie není černobílá, je barevná

Historie není neměnná; je neustále podrobována novým interpretacím a revizím. To je samo o sobě přirozený a nezbytný proces, který umožňuje hlubší porozumění minulosti. Nicméně když se tento proces zneužívá k přepisování dějin za účelem politické propagandy nebo manipulace veřejného mínění, stává se nebezpečným nástrojem. Zvláště alarmující je fenomén zpochybňování výsledků druhé světové války, který má potenciál destabilizovat současné geopolitické uspořádání a posilovat extremistické ideologie. V tomto případě se jedná hlavně o tvrzení různých pravicových politiků (Fiala, Pekarová Adamová, Hřib nebo Černochová atd.), že se například Praha v roce 1945 osvobodila sama, nebo zveličování úlohy Vlasovců (Rusů zběhnuvších k nacistům). Upozadňování úlohy Rudé armády, domácího oboje a zveličování podílu vojsk americké armády vede k revitalizaci historie, která nakonec může vést k tomu, že ji budeme muset prožít znovu. To si já osobně nepřeji.

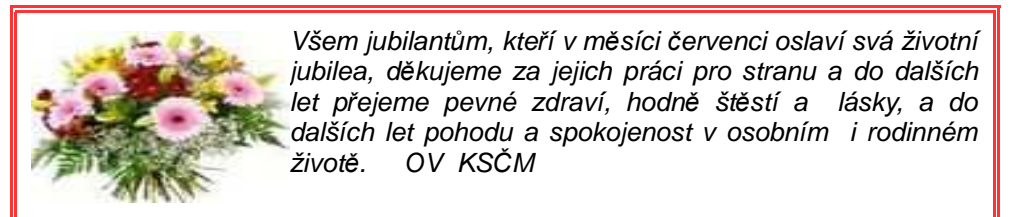
Přepisování dějin je proces, při kterém se historická fakta a události reinterpetují nebo dokonce záměrně zkreslují. Tento jev není novým fenoménem; od starověku až po současnost se vládcí a politické režimy snažili využít historii k ospravedlnění svých činů a upevnění moci. Přepisování dějin je nebezpečné nejen pro pochopení naší minulosti, ale i pro utváření naší budoucnosti. Dnešní 5demoliční vláda Petra Fialy se například záměrně snaží zkreslovat jak dobu před rokem 1989, ale už i kolem roku 1945, kdy hrozí nebezpečí omezení nebo dokonce zrušení Benešových dekretů. Vláda se systematicky snaží lidem (ale hlavně dětem) nalít do hlav polopravdy i lži o systému z doby před rokem 1989. Záměrně vytváří ve společnosti Historie je více než jen soubor faktů; je to příběh, který si společnost vypráví o sobě samé. Tento příběh formuje identitu národů, skupin i jednotlivců. Když se tento příběh manipuluje, dochází k redefinici těchto identit a často k legitimizaci aktuální politické moci. Přepisování dějin může mít mnoho forem, od relativně nevinných reinterpetací až po systematické lži a vymazávání nepohodlných skutečností. To jsme mohli pozorovat v nacistickém Německu, ale také v Sovětském svazu – zejména v období velkých čistek ve 30. letech 20. století. Dnes to můžeme pozorovat i u nás zejména ve vztahu k době »reálného socialismu«, kdy je vykreslována ona doba jako doba špatná, bez rozvoje, úpadku. Jenže opak je pravdou. Byla to doba pozitiv i negativ. Mezi pozitivna můžeme řadit výstavbu bytů, vodních děl, elektráren, infrastruktury atd. Tedy toho, co je dnes privatizováno a vydáváno za úspěchy reálného kapitalismu po roce 1989. Mezi negativa patřily samozřejmě procesy let padesátých, intervence vojsk Varšavské smlouvy v roce 1968 nebo nekvalitně fungující trh.

Historie je více než jen soubor faktů; je to příběh, který si společnost vypráví o sobě samé. Tento příběh formuje identitu národů, skupin i jednotlivců. Když se tento příběh manipuluje, dochází k redefinici těchto identit a často k legitimizaci aktuální politické moci. Přepisování dějin může mít mnoho forem, od relativně nevinných reinterpetací až po systematické lži a vymazávání nepohodlných skutečností. To jsme mohli pozorovat v nacistickém Německu, ale také v Sovětském svazu – zejména v období velkých čistek ve 30. letech 20. století. Dnes to můžeme pozorovat i u nás zejména ve vztahu k době »reálného socialismu«, kdy je vykreslována ona doba jako doba špatná, bez rozvoje, úpadku. Jenže opak je pravdou. Byla to doba pozitiv i negativ. Mezi pozitivna můžeme řadit výstavbu bytů, vodních děl, elektráren, infrastruktury atd. Tedy toho, co je dnes privatizováno a vydáváno za úspěchy reálného kapitalismu po roce 1989. Mezi negativa patřily samozřejmě procesy let padesátých, intervence vojsk Varšavské smlouvy v roce 1968 nebo nekvalitně fungující trh.

Historie je více než jen soubor faktů; je to příběh, který si společnost vypráví o sobě samé. Tento příběh formuje identitu národů, skupin i jednotlivců. Když se tento příběh manipuluje, dochází k redefinici těchto identit a často k legitimizaci aktuální politické moci. Přepisování dějin může mít mnoho forem, od relativně nevinných reinterpetací až po systematické lži a vymazávání nepohodlných skutečností. To jsme mohli pozorovat v nacistickém Německu, ale také v Sovětském svazu – zejména v období velkých čistek ve 30. letech 20. století. Dnes to můžeme pozorovat i u nás zejména ve vztahu k době »reálného socialismu«, kdy je vykreslována ona doba jako doba špatná, bez rozvoje, úpadku. Jenže opak je pravdou. Byla to doba pozitiv i negativ. Mezi pozitivna můžeme řadit výstavbu bytů, vodních děl, elektráren, infrastruktury atd. Tedy toho, co je dnes privatizováno a vydáváno za úspěchy reálného kapitalismu po roce 1989. Mezi negativa patřily samozřejmě procesy let padesátých, intervence vojsk Varšavské smlouvy v roce 1968 nebo nekvalitně fungující trh.

Historie je více než jen soubor faktů; je to příběh, který si společnost vypráví o sobě samé. Tento příběh formuje identitu národů, skupin i jednotlivců. Když se tento příběh manipuluje, dochází k redefinici těchto identit a často k legitimizaci aktuální politické moci. Přepisování dějin může mít mnoho forem, od relativně nevinných reinterpetací až po systematické lži a vymazávání nepohodlných skutečností. To jsme mohli pozorovat v nacistickém Německu, ale také v Sovětském svazu – zejména v období velkých čistek ve 30. letech 20. století. Dnes to můžeme pozorovat i u nás zejména ve vztahu k době »reálného socialismu«, kdy je vykreslována ona doba jako doba špatná, bez rozvoje, úpadku. Jenže opak je pravdou. Byla to doba pozitiv i negativ. Mezi pozitivna můžeme řadit výstavbu bytů, vodních děl, elektráren, infrastruktury atd. Tedy toho, co je dnes privatizováno a vydáváno za úspěchy reálného kapitalismu po roce 1989. Mezi negativa patřily samozřejmě procesy let padesátých, intervence vojsk Varšavské smlouvy v roce 1968 nebo nekvalitně fungující trh.

Přepisování dějin má závažné důsledky pro společnost. Zaprvé, zkreslená historie vede k mylnému pochopení minulosti, což brání lidem poučit se z chyb a úspěchů svých předků. Pokud se například zamlčují nebo překrucují události, jako je holocaust nebo genocida Arménů, ztrácíme schopnost chápat důsledky nenávisti a intolerance. Zadruhé, přepisování dějin může být nástrojem k ospravedlnění současných politických akcí a ideologií. Když si vláda vytváří vlastní verzi historie (v systému vítězové píše dějiny), může ji použít k manipulaci veřejného mínění a získání podpory pro své kroky. To je obzvláště nebezpečné v nejen autoritářských režimech, kde jsou alternativní pohledy na historii potlačovány. Tento fakt dnes pozorujeme i v ryze oligarchicko-demokratických zemích, kde je záměrně potlačováno kritické myšlení ve vztahu k minulosti. Zejména uměle vytvořená historie socialismu, který byl jiný, než například vytváří Ústav pro studium totalitních režimů nebo jiné Ústavy paměti národa atd. Tato skutečnost vede k tomu, že alternativa ke krachujícímu kapitalismu, který se svojí existenci snaží obhájit přepisováním dějin, nemá šanci ani být ve veřejném prostoru diskutována, protože je automaticky spojena s nějakým negativem. Od toho je potřeba se oprostit a vykládat dějiny tak, jak skutečně probíhaly – bez ideologických floskulí a nádechu. Iportal Jan Klán

Všem jubilantům, kteří v měsíci červenci oslaví svá životní jubilea, děkujeme za jejich práci pro stranu a do dalších let přejeme pevné zdraví, hodně štěstí a lásky, a do dalších let pohodu a spokojenost v osobním i rodinném životě. OV KSČM

Milady Horákové 497Kladno 2, tel.: 312 687 909, 725 646 013, 602 138 077 e.mail: ov.kladno@kscm.cz, WEB://http://kladno.kscm.cz MIČ 47 437